

Nr 596

Av herr **Johansson** i Öckerö **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 124, angående inrättande av ett sjöfartsverk, m. m.

I proposition nr 124 har Kungl. Maj:t föreslagit inrättande av ett sjöfartsverk.

Med beklagande se vi, att Kungl. Maj:t i likhet med de sakkunniga ansett det lämpligt att i samband med inrättandet av detta ämbetsverk slopa väg- och vattenbyggnadsverkets nuvarande hamnavdelningar.

De remissinstanser, som äga närmare kännedom om hamnavdelningarnas verksamhet, ha alla motsatt sig deras indragande. Sådana avstyrkande utlåtanden ha sålunda avgivits av bl. a. följande myndigheter: väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, fiskeristyrelsen, chefen för försvarsstaben samt länsstyrelserna i Göteborg och Karlskrona, d. v. s. just de myndigheter som äga särskild sakkunskap och erfarenhet på detta område.

En av orsakerna till de sakkunnigas och Kungl. Maj:ts ställningstagande torde vara den uppfattningen, att hamnavdelningarnas verksamhet endast omfattar byggande uppgifter. Det tycks emellertid ha förbigått de sakkunniga, att en stor del av avdelningarnas verksamhet omfattar undersökningar, utredningar och projekteringar för ifrågasatta hamn- och farledsföretag, att avdelningarna handhava förvaltning, drift och underhåll av statens fiskehamnar och farleder, samt att hamnavdelningarna tjänstgöra som remissorgan för länsstyrelserna i kustlänen i sådana ärenden, där hamn- och farledsfrågor äro berörda. Man tycks också ha bortsett från den icke oviktiga synpunkten, att avdelningarnas byggande uppgifter ofta äro av den tekniska svårighetsgraden att högt kvalificerad ingenjörspersonal måste på nära håll ha kontakt med arbetsföretagen under byggnadstiden.

För kust- och fiskarbefolkningen äro hamn- och farledsfrågorna livsviktiga, och den vet, att till de nuvarande hamnavdelningarna kan man med förtroende vända sig för att få råd och hjälp i hithörande spörsmål. Den vet också, att man då vänder sig till tjänstemän, som i de flesta fall äro lokalt orienterade och även i övrigt väl insatta i deras problem. Hamnavdelningarna upprätthålla också en ständig kontakt med kustbefolkningen och dess organisationer, vilket samarbete givit goda resultat. Vid en helt centraliserad förvaltning kommer detta samarbete om icke helt att försvinna så dock att i hög grad försvåras, och en sådan utveckling måste ur kust- och skärgårdsbefolkningens synpunkt anses mycket olycklig.

De i propositionen föreslagna lokala arbetskontoren kunna i dessa avseenden ej ersätta de nuvarande hamnavdelningarna. Dels äro kontoren avsedda endast för rent byggande uppgifter, och dels torde det visa sig svårt att till dem erhålla och behålla kvalificerad personal beroende på de lösliga anställningsformerna och på det för ett ordnat familjeliv olidliga flyttandet från en ort till en annan vartannat eller vart tredje år.

De av de sakkunniga och av departementschefen föreslagna lokala arbetskontoren kunna fylla sina uppgifter endast under förutsättning att personalen där blir så tilltagen, att kontoren utan ovan nämnda byggnadsverksamhet ha tillgång till personal som kan ägna sig åt undersöknings-, pejlings- och serviceverksamhet. Dessa anställda måste självfallet ha sådan utbildning att de på ett fullt tillfredsställande sätt kunna sköta de arbetsuppgifter som komma att åvila dem. Dessa omständigheter göra att personaluppsättningen enligt vår uppfattning måste bli i stort sett densamma som den de nuvarande hamnavdelningarna ha, varför det synes oss meningslöst att slopa dessa. Några minskade kostnader för statsverket kommer med andra ord Kungl. Maj:ts förslag säkerligen inte att medföra.

Vi vill sålunda hemställa,

att riksdagen, med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 124, ville besluta dels att sjöfartsverket skall utrustas med två lokala hamnavdelningar, en för västkusten och en för syd- och ostkusten, varvid verket självt äger att besluta om förläggningssorter och verksamhetsområde för dessa avdelningar, och dels att avdelningarna för- ses med löneplansplacerad personal i tillräcklig omfattning.

Stockholm den 13 april 1955

Olof Johansson

Olaus Nyberg

C. O. Carlsson
i Bakeröd

Ernst V. Staxäng

Wald. Svensson

Carl E. Johansson